

Rigsraadet vedtagne Lov. Men jeg maa derhos gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Punktet om Forsaldstiden ikke alene er blevet fastsat ved de af Rigsraadet vedtagne Love, men at det ogsaa er berørt ved en Lov, som har passeret Rigsdagen, nemlig Loven om Kongerigets Kassebeholdning, idet denne Lov indeholder en Bestemmelse om en vis Opgjørelse af Kongerigets Kassebeholdning, hvorved Forsaldstiden for Tilskuddet er givet, da det er i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, at Renteberegningen af Kassebeholdningen skeer.

Det ærede Medlem (Tscherning) httrede, at han kunde ønske, at jeg noget nærmere vilde betegne, hvad jeg mente med, at vor Grundbetragtning af Forholdene var forskjellig, og han udtalte sig derhos paa en saadan Maade, som om han derved vilde antyde, at han frygtede for, at jeg stod paa et uholdbart Standpunkt. I den Henseende skal jeg sige, at forsaavidt det ærede Medlem i mine tidligere Ytringer har troet at finde noget Saadant, da har han aldeles misforstaaet mig; jeg staaer naturligvis paa vore lovlige Forfatningsforholds Grund og søger at holde mig der urokkel, og naar det ærede Medlem har sagt det Samme om sig selv, vil jeg paa ingen Maade modsig ham; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at fordi man staaer paa det samme Standpunkt, kan man have en forskjellig Tendents i den Maade, hvorpaa man stræber efter at udføre de Principer, som ere givne. I den Henseende skal jeg ikke nægte, at det for mig stiller sig saaledes, som om det ærede Medlem stadigen har stræbt efter at styrke Forfatningen ved mere end nødvendigt og mere end i mine Dine hensigtsmæssigt at arbejde Statsdelene ud fra hinanden, — det er dette, som jeg igaar tillod mig at antyde ved at sige, at vor Grundbetragtning af Forholdene var forskjellig. Jeg troer, at det er en stabil Beg; som han i den Henseende har fulgt; jeg troer, at han har en for stærk Tendents til at ville rive det fra hinanden, som ikke behøver at rives fra hinanden, — og det er netop det, som han ogsaa i dette Tilfælde vil gjøre. Det maa jo ogsaa erindres, at denne Sondring ikke var fra Begyn-

delsen af, men at den senere kom ind paa Grund af Omstændigheder, hvis Nødvendighed ingenlunde for mig var indlysende. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at det ærede Medlem gjerne faae en saadan Sondring, da den kom frem, men jeg troer, at det med Hensyn til vore Forfatningsforhold i det Hele havde været bedre, om den aldrig var kommen tilstede. Den Opfattelse af dette Forhold, som det ærede Medlem idag har gjort gjældende, viser mig tydeligt, hvor han vil hen. Han sagde saaledes, at Amtsforsvalterne ikke havde Noget med Finantsministeren at gjøre, og at han kun corresponderede med dem sibeordnet; jeg kan tænke mig, hvorledes det ærede Medlem har udmalet sig dette Forhold; men det er langtfra Virkeligheden; thi Amtsforsvalterne have bestandig faaet en Mængde Ordre fra Finantsministeren og faae dem hver Dag; det kan ikke være anderledes og har aldrig været anderledes; men nu vil det ærede Medlem have, at Amtsforsvalterne stilles „sibeordnet“ med Finantsministeren; det vilde dog være en ganske aparte Stilling, medmindre der skulde skee en heel Omkalfatring af alle herhenhørende Forhold. Sluttelig vil jeg bede det ærede Medlem at være overbevist om, at der hverken i det Skridt, som her er gjort, eller i det der iøvrigt skeer, ligger nogensohelst Tendents af den Art, som han har frygtet, men at man vil stræbe efter at holde fast ved det, som er lovlig givet, men paa en saadan Maade, at det Hele efter vor Anskuelse er tjent dermed, og navnlig paa en saadan Maade, at der ikke fremkaldes unødvendige Rivninger og Sondringer der, hvor de kun kunne afstedkomme Skade.

Rettelser.

- Nr. 25, Sp. 378, Lin. 11 f. n.: „Grundlovens § 4“ læs:
 „Grundlovsindskrænkningens § 4“
 — — Sp. 380, Lin. 25 f. o.: „ikke alene ikke“ læs:
 „ikke“
 samme Sp. Lin. 26 f. o.: „men endog være nødte
 ni“ læs: „. Vi maatte“
 „at have“ læs: „have“